

Til beslutningsforslag nr. B 59. Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 24. april 2002

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af kompetenceopsporingsordninger for arbejdstagere

[af Ole M. Nielsen (KRF) m.fl.]

1. Udvalgsarbejdet

Beslutningsforslaget blev fremsat den 24. januar 2002 og var til 1. behandling den 26. februar 2002. Beslutningsforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Skatteudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i 6 møder.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* (udvalget med undtagelse af KRF) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Dansk Folkeparti bemærker, at Dansk Folkeparti ser positivt på beslutningsforslaget, men da det ikke fremgår klart af beslutningsforslaget, hvad der skal ske med det arbejdsgiverbetalte beløb, hvis arbejdstageren, før arbejdstageren gennemgår kompetenceudvikling, overgår til førtidspension, dør eller får andet arbejde, kan Dansk Folkeparti ikke støtte beslutningsforslaget.

Enhedslisten bemærker, at Enhedslisten er enig i, at det er meget vigtigt at sikre efteruddannelse og kompetenceudvikling for alle. Dette forslag medvirker imidlertid ikke nødvendigvis til dette. Med den udformning, beslutningsforslaget har, vil det betyde, at der gives skattesubsidier til opsporingsordninger, som aftales mellem den enkelte medarbejder og virksomhedens ledelse.

Der er stor sandsynlighed for, at der kun aftales sådanne ordninger med medarbejdere, som ledelsen i forvejen havde tænkt sig skulle have mulighed for efteruddannelse, ligesom muligheden for at udnytte sådanne opsporingsordninger jo er betydelig større for medarbejdere med en høj indtægt end for de lavtlønnede grupper.

En sådan ordning virker derfor ikke særlig rimelig, når vi ved, at det ikke mindst er de ufaglærte grupper på arbejdsmarkedet, der har svært ved at få efteruddannelse og kompetenceudvikling.

Enhedslisten mener, at virksomhederne selv har et stort ansvar for at sikre efteruddannelse og kompetenceudvikling til medarbejderne. Derfor er det oplagt at satse på flere rettigheder og muligheder for medarbejderne gennemført i forbindelse med overenskomstforhandlingerne eller gennem lovgivning.

Det kan naturligvis være nødvendigt, at staten går ind og giver tilskud til dette formål, men det skal ikke ske gennem skattesubsidier. Enhedslisten mener, at ressourcer til dette formål skal afsættes på en sådan måde, at vi er sikre på, at de går til de grupper og de formål, vi ønsker at støtte.

Et *mindretal* i udvalget (KRF) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Tjóöveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Siunmut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i ud-